

บทที่ 4 การสมรส

เหตุการณ์สำคัญประการหนึ่งในชีวิตของคนใดคนหนึ่งก็คือการสมรส (การแต่งงาน) ทั้งที่เราได้ยินได้ฟังหรือได้รับเชิญกันอยู่ทุกวันในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันภาคข่าวสังคม เรื่องของการแต่งงานเป็นเรื่องที่ปรารถนาของหนุ่มสาวทุกคน เป็นท่านอง "คนนอกอยากเข้า" และขณะเดียวกันผู้ที่ได้แต่งงานแล้วหลายคู่อยากจะเลิกเข้าท่านอง "คนในอยากออก" ความจริงแล้วเรื่องของการแต่งงานเป็นเรื่องของการสร้างรากฐานอันมั่นคงของชีวิต จึงไม่ควรจะมีคำว่า "คนในอยากออก" เลยแม้แต่คนเดียว ผู้ที่ไม่รู้จริงถึงแก่นแท้ หรือผู้ที่ประหลับกับความนิคหวังในชีวิตสมรสเท่านั้นที่อยากจะออก เรื่องของการสมรสเป็นเรื่องที่คู่สมรสสามารถจะบันดาลให้สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นได้ตามที่เขาปรารถนา ถ้าหากว่าคู่สมรสนั้นรู้จักบังคับและเหนี่ยวรั้งจิตใจของทั้งสองฝ่าย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคู่หญิง มีคำกลอนบทหนึ่งที่น่าสนใจ คือ ...

“อันตามธรรมชาติใคร จะไม่รับใจไซ้ที่
ฉันทิชาคานารี ฟิงมีสามีแนบกาย”

ผู้หญิงบางคนได้ยินคำกลอนบทนี้แล้วอาจจะไม่เห็นด้วย และคิดว่าการอยู่เป็นโสดดีกว่าการแต่งงานเป็นไหน ๆ สมบายก็สมบาย ไม่มีใครกววนตัวกววนใจ เงินทองหามาได้เท่าไรก็ใช้ไปเท่านั้น อยากจะไปไหนก็ไปได้ อยากจะทำอะไร ๆ ก็ทำได้ แล้วเรื่องอะไรจะหาห้วงมาผูกคอก ผู้หญิงหลายคนก็ให้ความคิดเห็นว่า การหาผู้ชายในอุดมคตินั้นหายากยิ่งกว่าการงมเข็มในมหาสมุทร ถ้ามันแก่เจอะจงเลือกทำให้ต้องตาต้องใจไปเสียทุกอย่าง ก็พอที่มีหวังเป็นสาวแก่นั่น ๆ บางคนก็ประสงค์แต่งงานไปเพราะเพื่อจะได้ชื่อว่าได้แต่งงานแล้วเท่านั้น การไม่เจอะจงเลือกแฟนแล้วรีบกระโดดเข้าหาชีวิตคู่เร็วเกินไปนั้น ก็มีมากมายหลายคู่ที่ต้องทำให้น้ำตาเช็ดหัวเข่ามากมายหลายคู่แล้ว อย่างไรก็ตามความเห็นของคนเราส่วนใหญ่ก็ยังมุ่งตรงไปที่ "ไม่ว่าผู้ชายหรือผู้หญิงควรแต่งงาน"

ในบทภาพยนตร์ก็ดี หรือในหนังสือนวนิยายก็ดี ผู้ประพันธ์ใค้วางเค้าโครงเรื่องให้มีตัวละครเอกและนางเอกซึ่งความรักความล้าก็มาพอแรง ในตอนสุดท้ายของเรื่องก็มักจะลงเอยอย่างหอมหวานสดชื่นช่วยการแต่งงานกัน ปล่อยให้ผู้ชายและผู้อ่านจินตนาการเอาเองว่าทั้งคู่จะมีความสุขสดชื่นต่อกันไปตราบนานับพันปี แต่ในชีวิตจริงกลับหาใช่เช่นนั้นไม่ ผู้ชายและผู้หญิงพบว่าวันแต่งงานคือก้าวแรกแห่งหนใหม่ในนิยายชีวิตต่างหาก ดังที่เรามักจะได้ยินคำพูดว่า ชีวิตเริ่มต้นเมื่อวันแต่งงาน

ความหมายของการแต่งงาน

ความหมายของการแต่งงานนั้นได้มีผู้เชี่ยวชาญในศิลปะแขนงนี้หลายท่านได้ให้ทรรศนะไว้มากมายด้วยกัน จึงขอยกมากล่าวไว้ในที่นี้เพียง 2 ท่าน คือ¹

แฮร์เบิร์ต เกรย์ (Herbert Gray) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การแต่งงานหมายถึงการที่ชายหญิงตกลงใจร่วมชีวิตเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พยายามที่จะอยู่ด้วยกันทั้ง ๆ ที่ทราบว่า จะต้องมึทั้งสุขและทุกข์ เพราะคนสองคนจะมีอะไรเหมือนกันไปทุกอย่างนั้นเป็นไปได้ยากเหลือเกิน คนเราจะรู้จักตัวเองได้ดีที่สุดก็เมื่อไปอยู่ร่วมกับคนอื่น เราไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาให้ให้อยู่โดดเดี่ยวคนเดียว ทุกคนต้องอยู่ร่วมกับอีกคนหนึ่งจึงจะนับได้ว่าชีวิตนั้นสมบูรณ์ แต่ก็จะต้องเสียสละไปบ้าง ซึ่งจะไ้รับสิ่งตอบแทนที่เป็นกำไรอย่างมหาศาลในตอนสุดท้าย

เฮเกิล (Hegel) ได้ให้คำจำกัดความของการแต่งงานไว้ว่า การแต่งงานหมายถึงสิ่งที่แสดงถึงความจริงจังของมนุษยชาติ และความเป็นน้ำหนึ่งอันเดียวของจิตใจของเพศทั้งสอง ซึ่งเกิดจากความรู้สึกอย่างหนึ่งที่เรียกว่า "ความรัก" และเกิดขึ้นโดยถูกต้องตามกฎหมายและศีลธรรมอันดีงาม อนึ่ง สังคมมนุษย์โดยทั่วไปถือกันมานานแล้วว่าความเป็นน้ำหนึ่งอันเดียวกันของเพศทั้งสองนี้ ควรไ้รับความเห็นชอบจากผู้ที่มีอาวุโสของแต่ละฝ่ายเสียก่อน และผู้ชายควรไ้เป็นหัวหน้าหรือเป็นใหญ่ในครอบครัว อย่างไรก็ตาม

¹ บุญสม มาร์ติน และ ส่วาง พวงบุตร, สุขศึกษา, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2522, หน้า 79.

บางแห่งในครอบครัวปัจจุบันนี้ไม่ค่อยถือหลักการตั้งกล่าวโดยเคร่งครัดเสียแล้ว เพราะมีความคิดเห็นว่า ทั้งหญิงและชายควรมีอิสรภาพในการที่จะแต่งงานกัน และควรมีสติฐานะเท่าเทียมกันในครอบครัว

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การแต่งงานอย่างสมบูรณ์แบบตามความนิยมในหมู่ชนที่เจริญแล้วในปัจจุบันนี้ ก็คือการทำชายและหญิงตกลงร่วมชีวิตเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งกายและใจอย่างจริงจัง โดยมีความหวังตั้งใจที่จะใช้ชีวิตร่วมทุกข์ร่วมสุขกันไปตราบนานเท่านาน การตกลงใจนี้มักเกิดจากความรู้สึกอย่างหนึ่งที่เรียกว่า "ความรักซึ่งกันและกัน"

อนึ่ง การแต่งงานควรมีขึ้นเมื่อชายและหญิงเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวแล้ว โดยถูกต้องตามกฎหมายและศีลธรรมอันดีงาม ก่อรับด้วยความตั้งใจที่จะให้กำเนิดบุตรและเลี้ยงดูบุตรให้เจริญเติบโตเป็นพลเมืองดีต่อไปในอนาคต และช่วยกันสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับครอบครัวของตนเท่าที่สามารถจะทำได้เป็นอย่างดี

แต่งงานไปทำไม

ถ้าหากจะมีการตั้งคำถามว่ามนุษย์เราแต่งงานไปทำไม ก็คงจะได้รับความตอบมากมายหลายความหลายกระแสด ห่านศาสตราจารย์ นิรุทธิ์ จันทร์ก้อน ได้กล่าวไว้ในรายการสวสวรรค์ในบ้าน ทางทีวีช่อง 9 เมื่อวันที่จันทร์ที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2524 ว่า มนุษย์เราแต่งงานเพื่อเหตุผลต่อไปนี้

1. แต่งงานเพื่อความสุขและความมั่นคงของชีวิตครอบครัว
2. แต่งงานเพื่อต้องการรักษาพันธพันธันธุ์ของมนุษยชาติ
3. แต่งงานเพื่อป้องกันความร่วมมืออย่างส่ำส่อน
4. แต่งงานเพื่อความดีและสร้างสวสวรรค์ในบ้านให้เป็นจริงขึ้นมา

นักเพศศึกษาได้รวบรวมคำตอบที่เข้าประเด็นว่า มนุษย์แต่งงานทำไม ได้มีการสัมภาษณ์สรุปความเห็นไว้ว่า การที่มนุษย์เราแต่งงานก็ด้วยเหตุผล 6 ประการ คือ

1. แต่งงานเพราะความรัก

2. แต่งงานเพราะต้องการความมั่นคงในอนาคต รวมทั้งความมีหน้ามีตา
3. แต่งงานเพราะต้องการเพื่อนร่วมชีวิต คู่ทุกข์คู่สุข
4. แต่งงานเพราะความต้องการทางเพศ
5. แต่งงานเพราะความต้องการมีลูก
6. แต่งงานเพราะต้องการผู้ช่วยเหลือในยามที่แก่เฒ่า ซึ่งหมายถึงคู่สมรส ลูกหลานหรือญาติพี่น้อง

นักเพศศึกษาได้มีการวิจัยแยกแยะออกไปอีกแต่ละเหตุผลดังกล่าวข้างต้น โดยตั้งคำถามไปยังคนทั่วไป ให้เรียงลำดับเหตุผลสำคัญใน 6 ข้อ ว่าจะไร้อะไรสำคัญที่สุด ผลออกมาปรากฏว่า ส่วนใหญ่ของเพศชายต้องการแต่งงานเพื่อต้องการเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุข ส่วนฝ่ายหญิงความเห็นกลุ่มใหญ่ว่าต้องการความมั่นคงในชีวิต และความมีหน้ามีตา

ตามธรรมชาติของคนทั่วไป เมื่อพูดถึงการแต่งงานและการเลือกคู่ครอง มักจะมองในแง่ที่สกิสเสมอ คนต่างวัยต่างความคิด ต่างก็มีเหตุผลในเรื่องของการเลือกคู่เพื่อแต่งงานแตกต่างกันไป อาทิเช่น

- ผู้หลักผู้ใหญ่มักจะต้องการให้บุตรหลานได้แต่งงานกับคนที่มีฐานะมั่นคงร่ำรวย
- หนุ่มสาวก็มักจะมองกันในแง่ของความสวยงามและความหล่อเหลา
- ผู้มีสติปัญญา มักจะมองคู่ครองที่มีความรู้ความสามารถ
- นักอุดมคติมักจะกล่าวว่าการแต่งงานนั้นทุกสิ่งทุกอย่างไม่สำคัญ ขอแค่เพียงให้จิตใจงามอย่างเดียวกันก็เป็นการเพียงพอแล้ว

สรุปแล้วทุกคนต่างก็มีแนวความคิดถูกทั้งสิ้น แต่ไม่ถูกทั้งหมดเพราะการแต่งงานหมายถึงคนสองเพศจะต้องอยู่รวมกันไปตลอดชีวิต ซึ่งมีใช่เพียงปีสองปี แต่เป็นเวลายาวนานนับเป็นสิบ ๆ ปี การอยู่รวมกันก็ต้องมีจุดหมายปลายทางตรงกัน คือการสร้างครอบครัว มีบุตรไว้สืบวงศ์ตระกูลต่อไป การแต่งงานหากมองกันเป็นเพียงมุมสองมุม หรือค่ายเหตุผลเพียงอย่างสองอย่าง ชีวิตสมรสก็คงไปช่วยความไม่ราบรื่น

จุดประสงค์ของการแต่งงาน

การมีครอบครัวไว้มีขึ้นในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม โดยเริ่มตั้งแต่การมีมนุษยชาติเกิดขึ้นมา ทั้งนี้โดยมีจุดประสงค์เดิมเพื่ออบรมเลี้ยงดูบุตรผู้สืบสายโลหิตที่เกิดขึ้นมาใหม่ให้สืบแทนต่อไป เพื่อเป็นการปกป้องคุ้มครองหญิงผู้ภรรยาอันเป็นเพศอ่อนแอ และเพื่อเป็นคู่วิถีในฐานะสามีภรรยา การแต่งงานเป็นการประกาศให้คำมั่นสัญญาถึงความตั้งใจที่จะสร้างหน่วยใหม่หน่วยหนึ่งในสังคม และจะสำเร็จหรือล้มเหลวก็อยู่ที่ว่าการแต่งงานนั้นใครบรรลุจุดประสงค์ที่กล่าวแล้วนั้นเพียงใด จุดประสงค์ของการแต่งงานพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นหลักประกันในความถาวรของความรัก และการเสียสละเพื่อความรักของกันและกัน แม้จะไม่ใช่หลักประกันที่มั่นคงนักก็ตาม
2. เพื่อความถูกต้องของศีลธรรมในเรื่องเพศสัมพันธ์ และเพื่อความสุจริตทางเพศ อันเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้ลึกซึ้งซึ่ง ซึ่งถ้าได้รับการตอบสนองอย่างพึงใจ ชีวิตสมรสจะประสบแต่ความสุขและความราบรื่นตลอดกาล
3. เพื่อให้กำเนิดบุตรไว้ชมเชย อบรมเลี้ยงดูบุตรให้เป็นพลเมืองดี เพื่อเป็นตัวแทนสืบเชื้อสายต่อไปในอนาคต ซึ่งควรถือว่าเป็นหน้าที่จำเป็นอย่างยิ่งประการหนึ่งของมนุษย์
4. เพื่อทำให้ชายสำนึกในความเป็นชายอย่างเต็มตัว โดยรับหน้าที่คุ้มครองหญิงผู้ภรรยาอันเป็นเพศอ่อนแอกว่า และรับผิดชอบในฐานะพ่อบ้านโดยสมบูรณ์ อันเป็นสิ่งเตือนสติให้ทำงานขยันขันแข็งขึ้น และเพื่อทำให้หญิงสำนึกในความเป็นหญิง กระทำตนเป็นภรรยาและแม่บ้านที่ดี
5. เพื่อช่วยกันสร้างฐานะให้เป็นปึกแผ่น ซึ่งทำให้มีศักดิ์ศรีและบ้านช่องเป็นหลักฐานมั่นคงสืบไป
6. เพื่อทำให้สังคมอยู่ดีโดยมีระเบียบวินัยอันดีงาม อันจะนำมาซึ่งความสุขโดยสถาพรต่อไป

ท่านพร้อมที่จะแต่งงานหรือยัง

คำถามที่จะแนะนำให้ชายหนุ่มและหญิงสาวผู้กำลังพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับการสมรสใช้ถามตัวเอง มีดังนี้

1. ชีวิตและความเป็นอยู่ของท่านในครอบครัว บิดา - มารดา ของท่าน มีส่วนคล้ายคลึงกับชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้ที่ท่านหวังจะแต่งงานด้วยหรือไม่ ถ้าหนุ่มสาวมีสิ่งแวคล้ายคลึงอย่างเดียวกัน นับถือศาสนาเดียวกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเงินอย่างเดียวกัน ชีวิตสมรสของท่านย่อมจะมีความสุขแน่นอน
2. ท่านมีความสนิทสนมกับบิดา - มารดา ของท่านเองหรือไม่ ชีวิตสมรสของท่านจะมีความสุข ถ้าท่านไม่ชอบปฏิเสธ
3. ชีวิตสมรสของบิดามารดาท่านประสบผลสำเร็จหรือไม่ ถ้าคำตอบของท่านเป็นคำตอบปฏิเสธ ท่านอาจจะไม่เข้าใจว่าท่านจะต้องทำอะไรบ้าง เพื่อสร้างครอบครัวที่มีความสุข
4. เมื่อท่านใช้เวลาสนทนากับผู้ที่ท่านคิดว่าจะแต่งงานด้วย ท่านมีความสุข และมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันหรือไม่
5. ท่านพูดอะไร ๆ กับผู้ที่ท่านคิดจะแต่งงานด้วยอย่างเปิดเผยหรือไม่ ผู้ที่พยายามปิดบังความจริงเกี่ยวกับตนเอง จะทำให้เกิดความยุ่งยากในชีวิตสมรสภายหลังได้
6. ท่านเต็มใจที่จะอ่อนน้อมต่อสามีหรือภรรยาของท่าน คิดว่าจะให้เกิดความเข้าใจผิดหรือไม่
7. เมื่อมีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้นในครอบครัว ท่านเต็มใจที่จะนำเอาปัญหานั้น ๆ มาปรึกษาหารือกับสามีหรือภรรยาของท่านหรือไม่
8. ท่านใกล้ชิดกับบิดามารดาของคู่หมั้นของท่านแล้วหรือ และท่านเต็มใจที่จะรับผิดชอบในหน้าที่บุตรสะใภ้หรือบุตรเขยหรือไม่

ถ้าท่านตั้งใจจะเก็บเรื่องเหล่านี้ไว้เป็นความลับ ท่านควรจะพูดเรื่องเหล่านี้อย่างเปิดเผยก่อนที่จะทำงาน

ถ้าท่านสามารถจะตอบรับคำถามข้างบนนี้ได้ ท่านก็ไม่ต้องสงสัยใจในการที่จะทำงานกับผู้ที่ท่านเลือกเป็นคู่ครอง

คำถามต่อไปนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ที่ท่านคิดจะแต่งงานด้วย ท่านควรจะพิจารณาคำถามต่อไปนี้ก่อนที่ตัดสินใจแต่งงาน

1. ตามธรรมชาติคุณนั้นของท่านเป็นคนที่มีความสุข แจ่มใสร่าเริงและมองทุกสิ่งทุกอย่างในแง่ที่ดีหรือไม่ การแต่งงานไม่สามารถที่จะเปลี่ยนบุคลิกลักษณะเหล่านี้ได้
2. เขาสามารถที่จะสนทนากับท่านในเรื่องที่ต่างฝ่ายต่างมีความเห็นขัดแย้งกันโดยไม่แสดงอาการโกรธเคืองและใช้ถ้อยคำรุนแรงหรือไม่
3. เขามีอารมณ์แปรปรวนหรือไม่
4. คุณนั้นของท่านมีความคิดเห็นเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับศีลธรรม จรรยา และการเมืองหรือไม่
5. คุณนั้นของท่านทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ใต้อย่างเรียบร้อยหรือไม่ และยอมเชื่อฟังผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าหรือไม่
6. เขามีความเมตตาปราณีต่อผู้น้อย และยินดีช่วยเหลือผู้ที่ต่ำกว่าคนหรือไม่
7. เขายอมเชื่อฟังคำแนะนำของผู้อื่นหรือไม่
8. เขาเอาใจใส่ต่อสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกี่ยวกับงานประจำวันของเขาหรือไม่
9. เขาเต็มใจที่จะรับผิดชอบ และเขาได้รับความสำเร็จในการทำงานที่เขาทำหรือไม่
10. เขาชอบเด็กหรือไม่
11. เขาเป็นคนเคร่งครัดในศาสนา และนับถือศาสนาเดียวกับท่านหรือไม่

12. ท่านรักเขาแม้ว่าเขาจะมีความผิดหรือไม่ ไม่เป็นการปลอตกภัยเลย
ที่คิดว่าความผิดของเขาจะสูญหายไปภายหลังที่ได้แต่งงานแล้ว

13. ท่านมีความภาคภูมิใจในคู่หมั้นของท่านหรือไม่ เมื่อมีผู้อื่นเห็นท่าน
ไปไหน ๆ กับเขา เขามีอะไรที่เหมาะสมกับท่านดีหรือไม่

ถ้าท่านสามารถจะตอบคำถามข้างบนนี้ ท่านก็สรุปได้ว่าคู่หมั้นของท่านมี
คุณสมบัติเหมาะสมที่จะทำให้ชีวิตสมรสของท่านมีความสุข

บุคคลเก้าแบบที่ไม่ควรแต่งงานด้วย²

ท่านผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญ และผ่านประสบการณ์ในชีวิตครอบครัวของท่าน ทั้งที่เคย
ประสบความสำเร็จและความล้มเหลวในชีวิตการแต่งงานมาแล้ว ได้รวบรวมประมวลข้อ
คิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของบุคคลต่าง ๆ ที่เมื่อได้แต่งงานใช้ชีวิตร่วมกันแล้ว อาจจะทำให้
ชีวิตครอบครัวไม่ประสบความสำเร็จได้ ท่านที่คิดว่าจะแต่งงานก็ลองสำรวจว่าคุณของท่าน
เข้าใจลักษณะใด ถ้าท่านไม่มีทางหลีกเลี่ยงหรือเปลี่ยนความตั้งใจได้ ท่านจะมีวิธีป้องกัน
และแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร ข้อต่อไปนี้คือลักษณะของบุคคล 9 แบบ ที่ไม่ควรพิจารณา
เลือกไว้แต่งงานด้วย คือ

1. มีช่องว่างระหว่างวัยต่างกันมาก อาจจะเป็นฝ่ายชายมีอายุมาก เช่น
70 ปี มีภรรยาคราวลูกคราวหลาน ประมาณ 18 ปี หรือฝ่ายหญิงอายุมาก ๆ ได้สามีหนุ่ม
เข้าท่านองสาวแก่ได้สามีฉกรรจ์ ในกรณีนี้ยังพอมิให้เห็นได้ในสังคมของเรา แต่มักเป็น
ประเภทแก่แก่ร้ายร้าย เป็นวีวแก่ที่ชอบกินหม้าอ่อน ส่วนในกรณีหลังคือ สาวแก่ได้สามีหนุ่ม
รู้สึกว่าจะมิได้เห็นน้อยในสังคม ฝ่ายชายก็จะรู้สึกว่ามิปรนเปรออยู่ตลอดเวลา ถูกถากถาง
เยาะเย้ย ยั่วชวนว่า เป็นเมียหรือเป็นแม่กันแน่ ฝ่ายหญิงก็จะถูกนิทาว่า ไม่เจียมตน-
เจียมกาย โดเวอร์กรม หากกรมมาใส่ตัว ไปคว้าเอาเด็กคราวลูกคราวหลานมาเป็นสามี

² เท็มสิริ บุญยสิงห์, คู่สร้าง - คู่สม, พฤษภาคม 2523.

อย่างนี้ใครจะทนได้ สามีภรรยาที่มีอายุแตกต่างกันมาก ๆ ชีวิตการครองรักครองเรือน มักจะไม่ราบรื่นนัก

2. ต่างชาติ ศาสนา และต่างวัฒนธรรม ถ้าสามีเป็นชาติหนึ่งและภรรยา เป็นอีกชาติหนึ่ง ถ้าไปอยู่ในบ้านเมืองของสามี สามีก็มีความสุข ส่วนภรรยาที่จะว่าแห้ว ต่างศาสนา ต่างวัฒนธรรมก็เช่นเดียวกัน ต่างฝ่ายต่างก็จะปรับตัวเข้ากันได้ยากมาก

3. พวกที่มีอาชีพชั้กัน หมายถึงลักษณะอาชีพที่หึงสามีภรรยาไม่มีโอกาส อยู่ใกล้ชั้กัน หรือมีกันน้อยมาก ไม่มีเวลาหาความสุขร่วมกัน เช่นสามีเป็นครู ภรรยาเป็น นักร้อง มีเวลาการทำงานแตกต่างกัน โอกาสของความแตกต่างในครอบครัวย่อมมีมากขึ้น

4. พวกเจ้าชู้ การเจ้าชู้ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่าง สามีภรรยาบั่นทอนลงได้

5. มีรสนิยมไม่ตรงกัน ทั้งสามีและภรรยาต่างก็มีรสนิยมต่างกัน สามี ชอบอย่าง ภรรยาชอบอย่าง โอกาสที่จะเกิดการชั้แย้งในเรื่องความคิดก็มีมากขึ้น

6. ฐานะแตกต่างกัน การมีฐานะที่แตกต่างกันมากจนมองเห็นได้ชัด เจน ถ้าทั้งสองฝ่ายหู่เบา ชาคความคิด และมีญาติพี่น้องเข้ามาเกี่ยวข้อง เหตุการณ์ที่ตามมาก็คือ การยุ่หยู่ให้แตกแยก มีการหักจากถูถูกเหยียดหยาม ก็อาจจะทำให้เกิดการแตกแยกในครอบครัวได้

7. ความรู้แตกต่างกันมาก คือมีความรู้คนละระดับ หูคจากันไม่ค่อยรู้เรื่อง มีแนวความคิดเห็นแตกต่างกัน ผลที่สุดก็จะลงเอยด้วยกันไม่ได้

8. พวกนักนิยมสุร่าและเล่นการพนัน ส่วนมากมักจะเป็นฝ่ายชาย ในที่นี้ หมายถึงคีมสุร่าเป็นอาชีพ คีมทุกวัน เมามายทุกวัน ชีวิตก็คงจะไม่เป็นสุข เล่นการพนัน จนติดเป็นนิสัย ไม่สามารถจะยั้งยั้งได้ ชีวิตครอบครัวจะเป็นอย่างไรไม่เคยเป็นห่วง บุคคล เหล่านี้ต้องหลีกเลี่ยงให้ห่าง อย่าคักคินใจร่วมหูร่วร่วมสุขด้วย และอย่าคักคิดว่าเมื่อได้ค่างงานแล้ว จะเปลี่ยนนิสัยของเขาได้

9. พวงญาติพี่น้องมาก ปกติการมีญาติพี่น้องมากเป็นสิ่งที่ดี แต่ญาติพี่น้องเหล่านั้นคอยแต่จะสร้างปัญหาให้กับคุณสมรส ก็จะทำให้คุณสมรสนั้นมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยุ่งยากไม่เป็นสุข

ลักษณะของบุคคลทั้ง 9 แบบ เป็นลักษณะที่คิดว่าใครจะตัดสินใจไปแต่งงานด้วยต้องคิดให้ดี เพราะจะมีแนวโน้มทำให้ชีวิตครอบครัวขาดความสุขได้ แต่ถ้าท่านผู้อ่านไม่เห็นด้วยในข้อใดก็ย่อมมีสิทธิ์ เพียงแต่ว่าท่านก็ต้องเสี่ยงมากขึ้นเท่านั้น

ข้อคิดบางประการก่อนตัดสินใจแต่งงาน

คนเราย่อมมีบทบาทต่าง ๆ กันตามวัย ตามเพศ ตามหน้าที่ ตามกาลเทศะ บุคคลเดียวกันบางครั้งในสถานที่กับบุคคลเฉพาะคนก็มีบทบาทเป็นลูก เป็นพ่อ หรือเป็นแม่ และบุคคลเดียวกันนั้นในอีกสถานที่หนึ่ง เวลาหนึ่ง และกับบุคคลอีกประเภทหนึ่ง เขากลายเป็นผู้มีบทบาทครูบาอาจารย์ เป็นสามีหรือภรรยา เป็นเพื่อน ฯลฯ ถ้าแต่ละคนได้แสดงบทบาทในหน้าที่ของตนได้เหมาะสมถูกต้องตามกาลเทศะแล้ว เขาย่อมได้รับความผาสุกและสำเร็จในชีวิต บทบาทที่สำคัญบทบาทหนึ่งคือ บทบาทของชีวิตแต่งงาน มีคำกล่าวกันว่า

"การประสบความสำเร็จในชีวิตแต่งงานย่อมถือเป็นความสำเร็จในชีวิต ถึงแม้จะมีความผิดหวังอย่างอื่น ๆ มาบ้าง แต่บุคคลที่มีชีวิตแต่งงานไม่ผาสุกราววัน ย่อมถือว่าเป็นความผิดหวังในชีวิต ถึงแม้จะได้รับความสำเร็จจากกิจการอื่น ๆ มาแล้ว"

ชีวิตแต่งงานเป็นชีวิตที่มีบทบาทต่างกับชีวิตที่แล้ว ๆ มาของมนุษย์ เป็นชีวิตที่ก้าวเข้าไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ เป็นชีวิตเริ่มต้นของการมีครอบครัว ทั้งสิ้นชีวิตใหม่ ถึงแม้จะเป็นชีวิตที่เริ่มต้นใหม่ แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของชีวิตที่ล่วงมาแล้วเป็นหลักสำคัญ เป็นชีวิตที่เพิ่มภาระความรับผิดชอบ เพิ่มความยุ่งยากใจและความผูกพัน เป็นพันธะก่อให้เกิดบทบาทในชีวิตอีกหลายประการ เป็นชีวิตที่คลุกเคล้าทั้งความทุกข์ความสุข ยากแก่ผู้ที่ยังไม่เคยมีบทบาทจะเข้าใจได้ซาบซึ้ง ถ้าท่านเป็นผู้หนึ่งที่ต้องการเริ่มชีวิตใหม่กับใคร

สักคนที่ท่านรัก ท่านเคยนึกภาพภาพไว้งคราม และหวังไว้ว่าชีวิตแต่งงานของท่านคงจะ
 ผาสุกราวรื่น ผู้เขียนขออวยพรให้ทุกท่านประสบความสำเร็จในชีวิตแต่งงานความปรารถนา
 และขอให้ขอคิดบางประการทางวิชาการ ซึ่งหวังว่าจะเพิ่มพูนความสำเร็จในชีวิตการแต่งงาน
 ของท่านให้ผาสุกยิ่งขึ้น ถ้าก่อนการตัดสินใจแต่งงานท่านจะไตร่ตรองถึงสิ่งเหล่านี้ไว้บ้าง

1. ความรักและความเข้าใจซึ่งกันและกัน

จริงอยู่ความรักเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตแต่งงาน แต่ท่านคิดหรือว่าความรัก
 เพียงอย่างเดียวจะสามารถประคับประคองชีวิตแต่งงานของท่านไว้ตลอดไป ในเมื่อท่าน
 ขาดความเข้าใจระหว่างกันและกัน หากท่านไม่ได้เรียนรู้ถึงนิสัยใจคอ อารมณ์ที่แท้จริงได้
 การเอาชนะความรักโดยมองข้ามสิ่งเล็กน้อยหรือขณะมีรักถือเป็นสิ่งเล็กน้อย ๆ นั้น
 อาจเป็นปัญหา โปรดใช้เวลาเรียนรู้นิสัยใจคอ อารมณ์ และความประพฤติก่อนการรักของท่าน
 ให้นานพอก่อนที่จะตัดสินใจแต่งงาน เพราะท่านจะต้องอยู่กับคู่แต่งงานของท่านไปชั่วชีวิต
 อันยาวนาน มีชีวิตสองวัน ทุกคนที่จะอยู่ทนมิใช่ทนอยู่ เมื่อทั้งสองฝ่ายเข้าใจและรู้นิสัย
 ใจคอ อารมณ์ ฯลฯ ของกันและกันดีแล้ว ธรรมเนียมก็เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ท่านควร
 คำนึงถึง เมื่อรักกันก็มักจะตามใจกัน โดยบางครั้งก็ผิดใจตัวเอง ทั้ง ๆ ที่ไม่ชอบ แต่เมื่อ
 แต่งงานแล้วการตามใจกันโดยผิดใจตัวเองมักจะน้อยลง ๆ หรืออาจขัดแย้งกันขึ้นได้ ถ้าท่าน
 เข้าใจกันดีแล้ว และแต่ละฝ่ายสามารถปรับตัวปฏิบัติให้เข้ากันได้ก็จะมีปัญหา บางครั้ง
 ความรักอาจยังมีให้ท่านได้เห็นนิสัยใจคอและอารมณ์ที่แท้จริงของคนรักของท่าน ดังพระราชนิพนธ์ของอันเกล้าฯ รัชกาลที่ 6 ทรงกล่าวไว้ว่า

"ความรักเหมือนโรคา มันคาดตาให้มีคน
 ไม่นินและไม่ยล อุปสรรคใดใด ..."

ฉะนั้นท่านควรสังวรในข้อนี้ เวลารักกันอะไร ๆ ก็ดีพอพูดตา พอใจ
 ให้อภัยกันได้ แต่หลังแต่งงานแล้วความจริงย่อมหนีความจริงไปไม่พ้น ท่านจะเสียใจ
 ภายหลัง และจะโทษกันและกันแทนการหันหน้าเข้าหากัน ปรับความเข้าใจกัน ถ้าท่านมี

ความรักเป็นทุน มีความเข้าใจทุนหลังแล้ว อาจแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ได้โดยสันติวิธี
ดังนั้น ความเข้าใจซึ่งกันและกัน รู้จักกันดีพอ จึงสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าความรักซึ่งเป็น
สิ่งหวานชื่น ความเข้าใจจะถูกรวบให้รวมวัน

2. ความมั่นคงในทางการเงิน

นอกจากมีความรักและความเข้าใจซึ่งกันและกัน เงินเป็นปัจจัยสำคัญ
ที่ค่อนข้างถึง ไปรคอยาคิดว่ามีความรักอย่างเต็มที่แล้ว การแต่งงานหมายถึง
การตั้งต้นชีวิตด้วยตัวของตัวเอง และเป็นเรื่องของความจริงมิใช่ฝัน ความรักจะต้อง
มีการใช้จ่าย มีความรับผิดชอบในด้านการเงินโดยตรง ท่านควรจะได้คำนวณรายได้
รายจ่ายของท่านว่าจะเพียงพอกับการมีครอบครัวหรือไม่ เราจะต้องมีครอบครัวหรือไม่
เราจะต้องมีครอบครัวใหม่ ถ้ารายได้ไม่พอจากรายจ่ายของท่านจะทำอย่างไร และยัง
ต่อไปเมื่อมีลูก ภาระรับผิดชอบเพิ่มขึ้น ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีก ท่านจะมีรายได้เพียงพอหรือไม่
ท่านควรจะได้ทบทวนใคร่ครวญให้รอบคอบในด้านการเงิน เมื่อท่านยังไม่สามารถหา
รายได้มาจุนเจือครอบครัวให้มีความสุขได้ การแต่งงานไม่ควรจะเริ่มกัน แต่ถ้าท่าน
ได้ใคร่ครวญดีแล้วในด้านการเงินว่าท่านทั้งสองจะประคับประคองนาวาชีวิตของท่านไปได้
ตลอด แม้จะมีลูกเรือเพิ่มขึ้นอีกก็เห็นว่าการแต่งงานควรจะมีได้ อย่างไรก็ตาม มิได้
หมายความว่าเงินจะเป็นจุดเด่นของชีวิตแต่งงานมากกว่าความรักและความเข้าใจซึ่งกัน
และกัน แต่ก็มีผลสำคัญไม่น้อยทีเดียว มีความรักแต่ไม่มีเงิน ถึงจะหวานชื่นแต่ก็อกตรม
โบนัสน้ำและดวงใจเศร้าหมอง แต่ถ้ามีเงินอย่างเต็มชาคความรัก ชีวิตก็เหี่ยวแห้งปราศจาก
น้ำหล่อเลี้ยงหัวใจให้สดชื่น รักได้ แต่อย่าเพิ่งแต่งงาน เมื่อชาคเงินซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ
อย่างหนึ่งของชีวิตแต่งงาน ฉะนั้น เมื่อท่านอยากแต่งงาน ท่านควรคำนึงถึงปัญหาเรื่อง
การเงินให้มากพอ ๆ กับความรัก เหมือนกับที่ว่า

"ออกข้าวคอกนะเจ้าชีว่าวาย ไม่ตายคอกเพราะอคเสนาหา"

3. ความอดทนที่จะเผชิญกับความยุ่งยากอันจะพึงมีขึ้น

ขณะที่รักกันอยู่ก่อนแต่งงาน ท่านเคยตำหนิหรือไม่พอใจ หรือไม่ใคร่
 ถูกใจในอุปนิสัยใจคอ อารมณ์ ความประพฤติ และการกระทำบางอย่างของคนรักของท่าน
 บ้างหรือเปล่า ท่านเคยคิดจะทำอย่างไร ท่านเคยคิดว่าถ้าท่านแต่งงานกับคนรักของ
 ท่านแล้ว ท่านเชื่อว่าท่านจะมีอิทธิพลพอจะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ท่านไม่พอใจ ถูกใจ เหล่านั้น
 เสียใหม่ได้หรือไม่ ข้อนี้ยังสงสัย ทางที่ดีท่านควรจะคิดว่าเมื่อท่านแต่งงานกับคนรักของ
 ท่านแล้ว ท่านจะอดทนต่อสิ่งที่ไม่ถูกใจ พอใจ นั้นได้ต่อไปเพียงใดหรือไม่ คิดว่าที่จะไป
 คิดเปลี่ยนแปลงให้เป็นอย่างที่ท่านตั้งใจ เพื่อให้ถูกใจท่าน ท่านจึงจะนิคหวัง ท่านควร
 จะถามตัวเองว่า ท่านมีความอดทนพอหรือไม่ ถ้าภายหลังการแต่งงานท่านจะพบกับ
 เหตุการณ์และอุปสรรคในชีวิตแต่งงานอีกหลายอย่างที่ท่านไม่ได้คาดคิดมาก่อน ท่านคิดว่า
 ท่านควรจะให้ความสนใจในปัญหาต่าง ๆ ระหว่างกันเสียก่อนแต่งงานจะดีหรือไม่ ทั้งนี้
 เพื่อความมั่นคงในชีวิตแต่งงานของท่านเอง ถ้าหากท่านทนต่อสิ่งที่ไม่พอตาพอใจนั้นไม่ได้
 หรือไม่มีความพอใจนั้นไม่ได้ หรือไม่มีความอดทนพอ ก็ควรจะปรับความเข้าใจกันเสียก่อน
 ว่าควรจะมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไรบ้าง และคนรักของท่านจะสามารถเปลี่ยนท่าที แก้อุปนิสัย
 หรือข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ท่านไม่ถูกใจได้หรือไม่ ถ้าหากว่าคนรักของท่านไม่สามารถกระทำได้
 และท่านก็ไม่มีความอดทนพอ เราก็ควรเป็นเพียงมิตรสหายที่ดีต่อกันเท่านั้น ไม่ควรจะเป็น
 คนรักที่พร้อมจะล้มหัวจมท้ายด้วยกัน เพราะเมื่อแต่งงานกันแล้วแก้ไขยาก จะเป็นความ
 ผิดพลาดที่ท่านจะโทษใครไม่ได้

4. สถานที่อยู่หรือที่พัก

การหันหน้าเข้าปรึกษาหารือหรือทำความเข้าใจกันก่อนแต่งงานว่า เมื่อแต่งงาน
 แล้วเราควรจะไปตั้งครอบครัวของเราที่แห่งไหนหรือไม่ ถ้าสามารถแยกได้ก็ควร
 แยกทันที เพราะการอยู่ร่วมกับญาติพี่น้องของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็ตาม อาจจะทำควมลำบากใจ
 ให้อีกฝ่ายหนึ่งได้ นอกจากว่าฐานะทางเศรษฐกิจของเราไม่อำนวยให้ทำเช่นนั้นได้ หรือว่า
 บิคารมารคา ญาติพี่น้อง ญาติผู้ใหญ่ของอีกฝ่ายหนึ่งจะไม่มีใครคิดจริงจัง ๆ เมื่อตกอยู่ในปัญหา

ที่จะต้องอยู่กับบิกามารคา ญาติผู้ใหญ่ หรือพี่น้องของอีกฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ท่านคิดว่าท่านจะ เข้ากับญาติพี่น้องของอีกฝ่ายหนึ่งได้เพียงใดหรือไม่ ถ้าท่านคิดว่าท่านจะไม่สามารถปรับตัว ของท่านหรือออกทนพอ ก็อย่าเพิ่งควนแต่งงาน รอให้ท่านและคนรักของท่านตั้งตัวได้ เพื่อ จะได้แยกครอบครัวอยู่ตามลำพังหรือรอให้ความจำเป็นต่าง ๆ น้อยลงไปเสียก่อน

5. การแสดงความจริงใจต่อกัน

การปิดบังความเป็นอยู่ ฐานะทางเศรษฐกิจ ตลอดจนชาติตระกูล ของกันและกันก่อนแต่งงาน อาจเป็นเหตุให้กระทบกระเทือนชีวิตแต่งงานได้ การแนะนำ คนรักของท่านให้รู้จักพ่อแม่ พี่น้อง บ้านของ ย่อมเป็นการเปิดเผยฐานะความเป็นอยู่ของ แต่ละฝ่ายได้ ก็เป็นการหยั่งท่าทีว่าคุณรักของท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร และเปิดโอกาส ให้คนรักของท่านได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกับพ่อแม่ พี่น้อง ตลอดจนเข้าใจท่าทีของแต่ละฝ่าย ที่ขึ้น ถ้าฝ่ายใดมีปัญหาข้องใจอย่างไรก็หันหน้าเข้าปรึกษาหารือ หาทางแก้ไขและปรับความ เข้าใจกันเสียแต่เนิ่น ๆ หรือเพื่อให้คนรักของท่านสามารถเตรียมตัวเตรียมใจรับสถานการณ์ ต่าง ๆ เสียก่อนแต่งงาน เมื่อทั้งสองฝ่ายมีความจริงใจต่อกันแล้ว ภูเห็นสภาพความเป็นอยู่ ฐานะเศรษฐกิจ ตลอดจนชาติตระกูลของกันและกันดีแล้ว เมื่อตัดสินใจแต่งงานกัน ก็หมายความว่า ทั้งสองฝ่ายยอมรับสภาพของครอบครัวซึ่งกันและกัน ดีกว่าจะมาปรากฏสภาพที่ แท้จริงภายหลัง ความซัดเซง ความข้องใจ และความรู้สึกผิดหวัง จะไคร้ไม่มากนัก พอจะ ออกทนหรือทำความเข้าใจกันได้

6. ความสมบูรณ์แห่งสุขภาพและการสนองความต้องการทางเพศ

สุขภาพในที่นี้หมายถึงสุขภาพจิตด้วย ท่านจะทราบได้โดยให้นายแพทย์ ตรวจส่องร่างกายของท่านและคนรักของท่าน ว่ามีร่างกายสมบูรณ์และจิตใจดีพอที่จะแต่งงาน หรือยัง หากท่านไม่มีสุขภาพที่ดีหรือมีโรคประจำตัว ควรรักษาให้หายก่อน ถ้าท่านแต่งงาน ทั้ง ๆ ที่ร่างกายไม่แข็งแรง เจ็บออก ๆ แอด ๆ จิตใจก็ไม่ค่อยดี จะทำให้เป็นอุปสรรค เพราะชีวิตแต่งงานจะแห้งแล้ง เสียเวลา และเปลืองเงินทองในการรักษาพยาบาล อาจ

ก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายแก่อีกฝ่ายหนึ่งได้ โรคบางอย่างอาจคิดต่อได้เมื่ออยู่ร่วมกัน และอาจถ่ายทอดไปยังบุตรซึ่งถือกำเนิดมาภายหลัง อาจกลายเป็นเด็กอ่อนแอหรือพิการ ท่านหรือคุณแต่งงานของท่านอาจไม่สามารถมีบุตรก็ได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกผิดหวังอย่างมาก จนกลายเป็นสาเหตุของการหย่าร้างหรือนอกใจได้ ดังนั้น การตรวจสุขภาพร่างกายและสำรวจความรู้สึกตนเองเสียก่อนแต่งงาน จึงเป็นทางที่ที่เท่า ๆ กับการไม่ละเลยต่อสุขภาพของท่านหลังการแต่งงานแล้ว

การแต่งงานมีส่วนทำให้อายุยืน

ท่านผู้รู้หลายท่านที่ประสบความสำเร็จในชีวิตโลกกล่าวว่า การแต่งงาน จะอยู่กันยืดยาว มีความสุข อยู่ที่การเลือกคู่อย่างถูกต้อง และทุกสิ่งทุกอย่างต้องอยู่ใกล้เคียงกัน นับตั้งแต่ อายุ ฐานะ ความรู้ ความสามารถ ความเชื่อถือ ศาสนา รูปร่างหน้าตา นิสัยใจคอ และที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ญาติพี่น้อง พ่อ - แม่ ของแต่ละฝ่ายต้องเข้ากันได้ด้วย

การแต่งงานมีส่วนทำให้อายุยืน เรื่องนี้เชื่อแน่ว่าหลายท่านอาจจะสงสัย หรือไม่เห็นด้วย แต่ตามหลักวิชาว่าด้วยเรื่องเพศแล้วเป็นจริง ขอให้ท่านลองนึกถึงภาพของผู้ที่ไม่เคยแต่งงานเลยในชีวิต ถ้านึกไม่ออกก็ลองนึกถึงพระ นักบวช นางชี ก็ได้ มีน้อยเหลือเกินที่ท่านผู้ทรงศีลจะมีอายุเกิน 100 ปี ขณะที่เกี่ยวกับคนธรรมดาทั้งหลาย อายุยืนยาวเกินกว่า 100 ปี มีอยู่ยาก หรือจะคู่อีกแง่หนึ่งก็คือ สุขภาพของร่างกาย เปรียบเทียบกับอายุ นักบวชผู้ทรงศีลทั้งหลายพออายุเริ่มเข้าวัย 40 ปี จะเห็นว่าความชรา เข้ามาเกาะกุมโค้ยัดเงิน แต่ปุถุชนคนธรรมดาแม้กระทั่งอายุ 60 ปี ก็ยังดูกระฉับกระเฉง และ - คู่ไม่แก่ชรา ทั้งนี้เพราะเหตุผลประการสำคัญคือเรื่องเพศ (เซ็กซ์) หรือเพราะผลของฮอร์โมนนั่นเอง

ฮอร์โมนเพศไม่ว่าของชายหรือหญิง มีอยู่ในร่างกายตั้งแต่แรกเกิด ในผู้ชาย ฮอร์โมนเพศจะมีมากกว่าหญิงเล็กน้อย เมื่อยังเป็นเด็กฮอร์โมนทั้งสองมีระดับใกล้เคียงกัน แต่พอเข้าวัยหนุ่มสาว ฮอร์โมนอันเป็นลักษณะเฉพาะเพศของตนจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในร่างกายขนาดใหญ่ จะเห็นว่าในเด็กหนุ่มร่างกายจะเจริญอย่างรวดเร็ว เริ่มมีหนวดเครา มีขนหน้าแข้ง การขับถ่ายทางผิวหนังเป็นไปอย่างรวดเร็ว โอกาสการมีผิวจึงมีไคมากที่สุด กลองเสียงจะมีการขยายตัว ทำให้ลูกกระเดือกโผล่ออกมา เสียงแตกและค่อย ๆ กลายเป็นเสียงท้าวขึ้น รูปร่างของร่างกายจะมีลักษณะแข็งแรง อวัยวะเพศเจริญขึ้นมาก รวมทั้งมีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศด้วย มีการทำงานของลูกอัณฑะ สามารถสร้างเชื้อซึ่งดำมีการผสมนอนกับผู้หญิงแล้ว ก็อาจจะตั้งครรภ์ได้

สำหรับฝ่ายหญิงก็เช่นเดียวกัน เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ฮอโมนหญิงจะเพิ่มสูงขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเห็นได้ชัดเจน มีการขยายตัวของหน้าอก เต้านม สะโพก อวัยวะเพศทั้งภายในและภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงพร้อมที่จะเจริญพันธุ์ได้ ในด้านจิตใจก็มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน เกิดความอาย เกิดความอยากรู้ อยากเห็นในเรื่องเพศ และเกิดความต้องการที่จะรู้จักกับเพศตรงข้ามในฐานะคนรัก

ฮอโมนแห่งการเป็นหนุ่มสาวจะคงอยู่ในระดับสูงจนกระทั่งถึงวัยชรา เรื่องของร่างกายเป็นเรื่องที่ไม่แตกต่างกับเครื่องยนต์กลไกนัก เครื่องยนต์ที่ใช้งานอย่างสม่ำเสมอและใช้อย่างถูกต้อง จะมีอายุยืนยาวมากกว่าเครื่องยนต์ที่ปล่อยทิ้งไว้โดยไม่มีการเอาใจใส่ ผู้ที่แต่งงานมีคู่ผสมนอนสามารถปฏิบัติเพศสัมพันธ์ได้ตามธรรมชาติ ฮอโมนของความเป็นหนุ่มสาวก็คงจะมีอยู่ไคนาน พอจะหมดก็จะมีการกระตุ้นขึ้นมาอีก คุ้มเหตุนี้แหละ ผู้ที่มีคู่ครองจึงแก่ยาก เพราะฮอโมนอยู่ไคนาน

หากคู่ครองต่างเข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกัน ชีวิตสมรสก็จะราบรื่น มีเพื่อนใจที่คอยปรึกษาหารือ รับฟังความคิดเห็น ตลอดจนรับระบายความอึดอัดใจ ความทุกข์ใจได้อย่างหมดเปลือก เป็นมิตรที่หนักกว่าญาติพี่น้องหรือมิตรสหายเสียอีก คุ้มเหตุนี้จิตใจก็แจ่มใส สุขภาพจิตก็จะดี จึงเป็นปัจจัยอีกข้อหนึ่ง ทำให้ผู้มีคู่ครองอายุยืนยาว

อาจจะมีการแย้งว่า ไม่เห็นจำเป็นต้องแต่งงานก็มีโอกาสแสดงความสามารถทางเพศสัมพันธ์ได้อยู่เสมอ แลยังมีโอกาสเลือกคู่สัมพันธ์ไคไม่ซ้ำหน้าอีกด้วย เรื่องนี้หากพิจารณาแค่เพียงผิวเผินก็เห็นท่าจะจริง แต่ถ้าหากพิจารณาให้ละเอียดลึกซึ้ง

แล้วไม่จริงเลย ผู้ที่ไม่แต่งงานแต่มีคู่ควงมากหน้าหลายตาก็อย่าลืมว่าตัวเองก็ต้องออกหัดหัด
ออกนอน การใช้จ่ายต้องเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องทำให้ครุ่นคิดมีอยู่มาก
เช่น ปัญหารถไฟจะชนกัน จะคอยสับหรืออย่างไร ปัญหาถั่วจะทำให้หนูดับจนตึงกรรม
ปัญหาการใช้จ่ายจะต้องเพิ่มขึ้น ฯลฯ ปัญหาเหล่านี้แหละที่จะทำให้สุขภาพจิตทรุดโทรมลง
ประกอบกับการออกหัดหัดออกนอนทำให้สุขภาพร่างกายไม่สมบูรณ์ จึงเป็นสาเหตุสำคัญทำให้
อายุไม่ยืนยาวเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่ฮอโรโมนมีอยู่อย่างเหลือเฟือ

แต่งงานนั้นสำคัญไฉน ³

Bertran Barl Russell โหซอคิดไว้ว่า "The good life is one
inspired by love and guided by knowledge" คือชีวิตที่ดีย่อมมีความรักเป็น
แรงคลใจ และมีความรู้เป็นเครื่องนำทาง

หลาย ๆ คนพูดกันว่า ความรักนี่เองที่ทำให้มนุษย์ผู้ชายและผู้หญิงต่างปรารถนา
ที่จะแต่งงานกันในท้ายที่สุด มาถึงตอนนั้นก็ใคร่ขอร้องให้เราลืมประโยชน์ของนักปรัชญาฝรั่ง
คนหนึ่งที่ว่า "ความรักที่จบลงด้วยการแต่งงานเป็นความรักที่เห็นแก่ตัว" เสีย เพราะ
อยากจะถามตัวเราเองสักหน่อยว่าในโลกนี้มีใครบ้างที่ไม่เห็นแก่ตัว เราต้องไม่ลืมว่า ...
ไม่มีใครรักเรามากไปกว่าตัวเราเอง เพราะฉะนั้นจงเห็นแก่ตัวเถิด ถ้าความเห็นแก่ตัวนั้น
ไม่ได้ทำให้ใครต้องเดือดร้อน

เราคงเคยได้ยินเพื่อนฝูงบางคนกระเซ้ากระเซี้ยวให้เข้าหาหญิงที่กำสรวลแจจกการรัก
แต่งงานว่า แอมตักของน้อยแคพอตัวไปแล้วนะ ก็เป็นจริงอย่างว่านั่นแหละ เพราะการ
แต่งงานจะให้ความสุขอย่างที่สุดกับคนเพียง 2 คนเท่านั้น คือผู้เป็นสามีและภรรยากันอย่าง
ถูกต้องตามกฎหมาย

³ วรมน. ครองรัก ครองเรือน, กรุงเทพฯ : วรวิธิการพิมพ์
ไม่ระบุปีที่พิมพ์, หน้า 14 - 16.

เมื่อมีการแต่งงานกัน "ความหึงหวง" ก็มีตามมาด้วย การแต่งงานมิใช่การเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน ภาวะ "การเป็นเจ้าของ" ในกันและกัน คุณเป็นของฉันและฉันก็เป็นของคุณเท่านั้น ความเป็นเจ้าของนี่เองที่ทำให้เกิดความหึงหวง จนมีสำนวนไทยที่ว่า "เสียทองเท่าหัวไม่ยอมเสียตัวให้ใคร" ความเป็นเจ้าของนี้เกิดขึ้นทั้งในค่านกฎหมายหรือค่านิตินัย และในค่านพฤตินัย คือสภาพความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน เมื่อเป็นเช่นนี้เจ้าสาวก็ต้องว่าเจ้าหนุ่มที่ตัวเองเป็นเจ้าของนั้นดีที่สุด เธอก็จะหันมาอีกสามี่ จะไปยุ่งกับผู้หญิงอื่นเป็นตาขวางทันที เจ้าหนุ่มเองก็เดะหึงเสียจนหูตาตาย ยิ้มกับผู้ชายหนอยก็หาว่ามีความสัมพันธ์อะไรกันอีกซึ่งเสียแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ชีวิตสมรสของคู่หนุ่มสาวจะสงบสุขได้อย่างไร

ยิ่งหึงก็เหมือนยิ่งยุ ความหึงหวงนี้อันตรายมาก คติเรื่องชู้สาวที่ซำกั้นตาย ทบตักกันอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์ก็เพราะสาเหตุมาจากความหึงหวงแทบทั้งสิ้น เมื่อพูดถึงรากฐานของความหึงของผู้หญิงนั้น ที่สำคัญ ๆ มี 4 อย่าง คือ

1. เพราะเธอไม่สามารถหาเลี้ยงชีพด้วยตนเอง แต่ต้องฝากชีวิตเอาไว้กับสามี่ หากสามี่ทอดทิ้งเธออาจจะช่วยตนเองไม่ได้
2. เธอเกรงว่าสามี่จะแบ่งปันทรัพย์สินมรดกให้กับหญิงอื่น
3. เธอเกรงว่าสามี่จะแบ่งปันความรัก ความอบอุ่นไปให้หญิงอื่น
4. เพราะเธอถูกสังคมนิยมเอาไว้ว่า ถ้าสามี่มีชู้ ตัวเธอจะถูกตำหนิว่าเป็นภรรยาที่บกพร่อง ทำให้เกิดความละอาย

ผู้หญิงสมัยใหม่และห้าตัวหันสมัย อาจจะไม่เกรงกลัวสิ่งเหล่านี้ จึงไม่มีเหตุผลที่จะต้องหึง เพราะการหึงมิใช่เป็นเกราะป้องกันการเป็นคนเจ้าชู้ของสามี่ได้ แม้สามี่จะมีความหวานเกรงภรรยาเวลาอยู่บ้าน แต่เมื่อออกนอกบ้านเขาก็เป็นตัวของเขาเองอีก และยิ่งหากภรรยาเป็นคนซื่อหึง สามี่ก็ยิ่งอยากออกหากความสุขที่อื่น ทั้งนี้เพราะความรำคาญและความเบื่อหน่ายบ้านของตนเอง

การไม่หึงนั้นมิใช่หมายความว่าไม่รัก ความรักที่มีจุดจบลงด้วยการแต่งงานนั้นคือการอยู่ร่วมกัน ช่วยเหลือจุนเจือกันให้มีความสุข รวมทั้งเข้าใจกัน สามารถทุกข์จากกันได้

อย่างเปิดเผยต่างหาก และถ้าสามีภรรยาทั้งคู่สามารถอยู่กันอย่างเพื่อน มีความเกรงอก
 เกรงใจกัน เข้าใจกัน จึงจะเรียกได้ว่าเป็นสามีภรรยาที่มีความสุขอย่างแท้จริง นี่เป็น
 เหตุผลที่ถูกต้องที่ทำให้คนแต่งงานกัน "ฉันไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่างของเธอ" ไม่ว่าใครก็
 ไม่สามารถเป็นทุกสิ่งทุกอย่างของใครได้ ความผูกพันทางใจสำคัญกว่าร่างกายมากนัก
 เธออาจจะเป็นหลายสิ่งหลายอย่างของเธอ และเขาก็อาจจะเป็นหลาย ๆ สิ่งของเธอ
 เช่น เป็นความหวัง เป็นอนาคต เป็นภรรยาที่ดี เป็นสามีที่ดี ฉะนั้นหากมีอะไรไม่พอใจ
 ก็อย่าผิดใจ และอย่าบังคับให้เขาหรือเธอทำ

แต่ก็มีเหตุผลอื่นอีกที่สนับสนุนให้ชายหญิงแต่งงานกัน สิ่งนั้นก็คือกามารมณ์
 นั้นเอง อย่าได้ถึงกับปฏิเสธเลยว่าสิ่งนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่มันก็มีอิทธิพลของการ
 อยู่ร่วมกัน แต่การมีความสุขทางเพศร่วมกันถือว่าเป็นความสำเร็จอันหนึ่งของการใช้ชีวิตคู่
 เพราะฉะนั้นทั้งสองฝ่ายควรที่จะเปิดเผยอารมณ์และความรู้สึกต่อกัน การเปิดเผยทางเพศ
 จะทำให้ชีวิตเกิดความอึดอัด ผู้หญิงไม่ควรระอายในการเปิดเผยอารมณ์ทางเพศของตัวเอง
 หรือความต้องการของตนเองให้สามีรับฟัง

การแต่งงานที่สมบูรณ์มีอิสระจะให้ฝ่ายหญิงปรับปรุงตัวเองฝ่ายเดียว แต่เธอจะ
 ต้องหาคุ้มครองของเธอผู้สามารถเข้าใจและรับรู้กับการเปลี่ยนแปลง ต้องมีการเสียสละ
 มีทั้งการให้และการรับ การโอนอ่อนผ่อนตามบางครั้งบางคราว พอ ๆ กับการเชื่อมั่น
 ในตนเองด้วย การยอมรับซึ่งกันและกันก็อาจสามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของ
 คู่ชีวิตได้ในที่สุด การแต่งงานเป็นการหลอหลอมคนสองคนประหนึ่งเป็นคน ๆ เดียวกัน
 ซึ่งทั้งสองคนจะต้องเป็นคู่ชีวิต คู่ปรึกษา เป็นคู่ชีวิตที่จะร่วมทุกข์ร่วมสุขได้ ชีวิตจึงจะมี
 ความหมายขึ้น เกิดความรู้สึกรักใคร่ชอบและรู้จักระวังป้องกันสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดในอนาคต
 รวมทั้งการที่จะมีบุตรร่วมกัน

เพื่อวันมงคลสมรสอันแสนสุขชื่นแอนด์มีความหมายยิ่งต่อกู่หม่อมสาวทั้งสอง จึงขอ
 ฝากคำกลอนบทนี้ไว้เป็นข้อคิด คือ

วันสำคัญยิ่งใหญ่ในชีวิต
วันศักดิ์สิทธิ์สุขสันต์กว่าวันไหน
แต่ถึงแม้วันนี้คืออย่างไร
ก็ขอให้วันนี้ ... มีวันเดียว

(ของ นภลัย สุวรรณธาดา)

การแต่งงานในทรงพระชนม์ของนักวางแผนครอบครัว

นักวางแผนครอบครัวต้องการเห็นหนุ่มสาวทุกคู่ที่แต่งงานแล้วมีความสุข ไม่ใช่แต่งงานแล้วเพื่อตั้งหน้าตั้งตาทำลูกหรือเลี้ยงลูกเพียงอย่างเดียว ห้างานหาเงินมาได้ แทนที่จะได้ไปมารุ่งมาเรอความสุขของตัวเองบ้าง เช่น ซื้อรถยนต์ หรือเครื่องอำนวยความสะดวกในครัวเรือน ก็จะต้องใช้จ่ายเพื่อประทังชีวิตรอด เพื่อการศึกษา และเพื่ออะไรต่อมิอะไรอีกหลาย ๆ อย่าง ของลูกน้อย การแต่งงานจุดประสงค์ใหญ่ของเราก็คือการสร้างฐานะความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นมา และก็เพื่อต้องการทำความสุขทางเพศร่วมกันมิใช่หรือ การมีลูกเพื่อเป็นทายาทไว้สืบสกุล หรือเพื่อไว้เป็นสักขีพยานแห่งความรักของสามีภรรยาที่มีต่อกันเท่านั้น เพราะฉะนั้นการร่วมรักกันแต่ละครั้งที่จริงแล้วไม่ใช่เกิดจากความตั้งใจที่จะมีบุตรเลย

ปัจจุบันการวางแผนครอบครัวเข้ามามีบทบาทอยู่ในชีวิตสมรสมีขึ้นน้อยทีเดียว ทั้งนี้เพราะการวางแผนครอบครัวสามารถช่วยให้คู่สมรสมีบุตรได้ตามต้องการ จะเว้นระยะการมีบุตรสักกี่ปีก็ยอมทำได้ และยังสามารถช่วยให้สามีภรรยาที่มีบุตรเพียงพอแล้วไม่ต้องมีบุตรอีกต่อไปได้สมใจหมาย

คู่สามีภรรยาที่ยอมรับการวางแผนครอบครัว และนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน จากสถิติของโครงการวางแผนครอบครัวแห่งชาติ ประมาณ 80% ของคู่สมรสที่ทำการคุมกำเนิด เป็นผู้ที่มิบุตรมากแล้วและไม่ต้องการมีบุตรอีกต่อไป แต่การที่จะมาคิดคุมกำเนิดในระยะเวลาดังกล่าว ก็เกือบจะเรียกได้ว่าสายเกินไปเสียแล้ว เพราะฉะนั้นคู่สมรสจึงควรวางแผนครอบครัวเพื่อให้ได้จำนวนบุตรสมปรารถนาเสียตั้งแต่เริ่มแรก

ในอดีตที่ผ่านมา เมื่อชายหนุ่มหญิงสาวได้แต่งงานกัน พ่อ - แม่ พี่น้อง
ทางฝ่ายสามีและฝ่ายภรรยา มักจะเร่งให้มีบุตรโดยเร็วที่สุด ทั้งนี้เพราะมีความเชื่อว่าการ
แต่งงานจะไม่สมบูรณ์จนกว่าคู่สมรสจะมีบุตรด้วยกัน ซึ่งในสมัยก่อนการมีลูกมาก ๆ นั้น
เป็นของขจรมีค่า และถือว่าเป็นการดีเสียด้วย อย่างเช่นในสมัยของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม
เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ส่งเสริมให้ประชาชนมีลูกมาก ๆ ถึงกับได้มีการประกวดผู้มีลูกมาก
แต่มาในสมัยปัจจุบัน สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ไม่เอื้ออำนวยให้มีบุตร
ได้มากและเร็ว จนกว่าฐานะทางการเงินและความเป็นอยู่ของครอบครัวจะมั่นคงพอสมควร
ที่จะเลี้ยงดูบุตรธิดาให้มีการกินที่อยู่ที่ดีเหมาะสม เพราะฉะนั้นคู่แต่งงานจึงควร
ยอมรับและเข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันให้ถึถ้วน และทำการชลอการเกิด หรือเว้นระยะการ
มีบุตรในระยะเวลาหนึ่ง สอง หรือสามปี ภายหลังจากการแต่งงาน

หญิงที่สุขภาพสมบูรณ์ที่แต่งงานเมื่ออายุ 20 ปี ถ้าหากเว้นระยะการมีบุตร
คนละ $2\frac{1}{2}$ ปี ไปจนกว่าจะถึงเวลาหมกประจำเดือน (ไม่สามารถจะมีบุตรได้ต่อไป)
ก็สามารถจะมีบุตรได้ถึง 8 คน ซึ่งก็มากเกินไปที่จะเลี้ยงดูให้ดีได้ภายใต้สิ่งแวดล้อมใน
สังคมปัจจุบัน ดังนั้นการกำหนดเวลาเว้นระยะการมีบุตร ควรจะทำให้พอเหมาะพอดี ชีวิต
ครอบครัวจึงจะสุขสมบูรณ์ได้

การชลอการเกิดหรือการเว้นระยะการมีบุตรนั้น จะช่วยให้รากฐานของชีวิต
ในครอบครัวมั่นคง สามารถมีบุตรได้ตามจำนวนที่ต้องการ หลักการมีบุตรที่ถูกต้องนั้น
ควรกำหนดจำนวนบุตรให้พอเหมาะ ไม่มากเกินไปจนกระทั่งสุขภาพของ พ่อ - แม่ หดู่โทรม
ไม่สามารถเลี้ยงดูบุตรได้ดี มีการศึกษาและคุณภาพที่ดีได้

เพราะฉะนั้นนี้กว้างแผนครอบครัวจึงอยากให้คุณสมรสได้ทำการชลอการเกิด
และขอให้เว้นระยะการมีบุตรแต่ละคนให้ห่างกันคนละ 4 - 5 ปี หรือมากกว่านั้น ประโยชน์
ที่คู่สมรสจะได้รับนั้นย่อมมีมาก แม้ที่จะได้รับการพักผ่อนที่เพียงพอ ทั้งในด้านสุขภาพทางกาย
และสุขภาพทางจิต ไม่ต้องทรากทร่ากับการเลี้ยงดูบุตรมากเกินไป ครอบครัวก็มีการกินที่อยู่ดี
มีความสุขและความสงบในครัวเรือน ส่วนประโยชน์อื่นจะบังเกิดแก่ส่วนรวมนั้น หากคู่สมรส
ทุกคนได้ทำการวางแผนครอบครัวก็คือการลดจำนวนการเพิ่มประชากร การพัฒนาเศรษฐกิจ-

และสังคม ประชาชนจะโคมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น มีการกินที่อยู่ดีเช่นกัน ขอยก
 คำกลอนไว้เป็นข้อเตือนใจสำหรับคัมภรที่ประสงค์จะมีลูก ดังนี้

ลูกหนึ่งเลี้ยงให้ดี	ลูกส่งศรีสง่าเรา
ลูกสองพอทำเนา	ทำนุลูกปลุกฝังเรียน
ลูกสามท้องเจียมตน	ทนทุกข์ยากลำบากเพียร
ลูกสี่ประหนึ่งเกวียน	พ่อ - แม่ บุคจุกลากไป
ลูกห้าถึงคราแย	ยากจนแท้สุดแก้ไข
ลูกหกคกรอบกาย	ผลสุดท้ายไม่น่าพา
ลูกเจ็ดไม่เช็ดขี้	เหลียวคูลงหลังน้ำตา
ลูกแปดแปดอีกครา	ทำหมันเด็กหนาจะพาสุขเอย

คำขวัญของนิกวางแผนครอบครัวกล่าวไว้ว่า

"ครอบครัวเป็นสุขมีลูกไม่เกินสอง"

ความจำเป็นในการตรวจสอบสุขภาพก่อนการแต่งงาน

ในปัจจุบันนี้เมื่อคู่หนุ่มสาวคิดจะแต่งงานก็มักจะถูกท่านผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่าย
 พาไปหาอาจารย์ที่ตนเคารพนับถือเพื่อหาฤกษ์ในการแต่งงาน คงไม่มีแม่แต่รายเดียวที่
 ก่อนแต่งงานจะจูงมือกันไปพบแพทย์เพื่อปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับสุขภาพของตน ไปขอ-
 ทราบเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และอื่น ๆ ซึ่งมีความสำคัญ
 ไม่น้อยกว่าการหาฤกษ์แต่งงานเลย คู่ที่จะเข้าพิธีแต่งงาน ถ้าหากสุขภาพทางกายไม่แข็งแรง
 สุขภาพทางจิตก็ไม่สมบูรณ์ มีโรคภัยไข้เจ็บหลายอย่างรบกวน ถ้าใครแต่งงานแล้วก็จะไค้พบแต่
 ความทุกข์ทรมาน จะหาสิ่งสคชื่นในชีวิตสมรสไม่ไค้เลย มีโรคภัยไข้เจ็บหลายโรคที่ติดต่อกันไค้
 และบั่นทอนสุขภาพของคู่สมรส ตลอดจนเป็นอันตรายต่อบุตรที่จะเกิดมาด้วย โรคหลายโรค
 มีการถ่ายทอดทางพันธุกรรมสู่ลูกหลาน โรคที่ติดต่อกันไค้อาจเกิดจากการร่วมประเวณี ซึ่งไค้แก่
 โรคหนองใน โรคซิฟิลิส โรคแผลริมอ่อน โรคตกขาวในสตรี ซึ่งไค้แก่ เชื้อรา เชื้อพยาธิ
 เชื้อไวรัส ซึ่งเป็นโรคที่พบไค้บ่อยมาก

โรคที่ติดต่อกันทางสัมผัส ได้แก่ โรคเรื้อน และโรคผิวหนังบางชนิด รวมทั้ง
 วัณโรค ซึ่งก็พบได้ค่อนข้างบ่อยเช่นเดียวกัน

โรคที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม ได้แก่ โรคเบาหวาน โรคเลือดหลายชนิด

โรคหลายอย่างเหล่านี้ แพทย์สามารถรักษาให้หายขาดได้ก่อนแต่งงาน
 แต่บางโรคก็รักษาไม่หายขาดได้ แต่ก็จะได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องให้เข้าใจได้

เพศศึกษาก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่หลายคนยังไม่มีความรู้ดีพอ เพราะสถาบัน
 การศึกษาบางแห่งยังไม่บรรจุเรื่องเพศศึกษาเข้าไปในหลักสูตร คนที่ไม่รู้ก็ไม่กล้าถาม
 เพราะความอายหรือกลัวจะเสียหน้า การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองอาจจะได้ข้อมูลที่
 ไม่สมบูรณ์ ไม่ถูกต้องนัก เช่นบางคนไม่ทราบเลยว่าอวัยวะของฝ่ายชายและฝ่ายหญิงมี
 อะไรบ้าง และมีหน้าที่อย่างไร ปกติอย่างไร หรือผิดปกติอย่างไร การปฏิสนธิเกิดขึ้น
 ได้อย่างไร อย่างไรถึงเรียกว่าวิปริตทางเพศ หรือควรจะปฏิบัติอย่างไร จึงจะทำให้
 คู่สมรสมีความสุข ตลอดจนวิธีคุมกำเนิดชนิดต่าง ๆ รวมทั้งการอยากได้ลูกผู้ชายหรือ
 ลูกผู้หญิง ซึ่งปัจจุบันแพทย์สามารถช่วยได้มากทีเดียว

ขอยกตัวอย่างโรคที่พบได้บ่อยและมีอันตรายมาก ได้แก่

1. โรคหนองใน
2. โรคซิฟิลิส
3. โรคเชื้อรา
4. โรคพยาธิ
5. โรคหงอนไก่
6. โรคแผลริมอ่อน
7. วัณโรค
8. โรคเรื้อน
9. โรคที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม

สรุปแล้วถ้าคุณสมรสเกิดความไม่มั่นใจในสุขภาพของตนเอง ก็ควรจะพากันไปพบแพทย์ เพื่อให้แพทย์ตรวจสอบอย่างละเอียด ถ้าเป็นโรคเหล่านี้ควรให้แพทย์เชี่ยวชาญรักษาให้หายเป็นปกติเสียก่อน จึงค่อยหาพิธีแต่งงาน การตรวจร่างกายก็สะดวกรวดเร็ว สามารถตรวจได้ตามโรงพยาบาลทั่ว ๆ ไป ค่าบริการก็ไม่แพง นอกจากจะได้ตรวจร่างกายและได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บแล้ว เมื่อคุณสมรสมีปัญหา มีข้อสงสัยเกี่ยวกับเพศศึกษา การวางแผนครอบครัว การเลือกเพศบุตร และปัญหาอื่น ๆ อีก ก็อาจจะขอคำแนะนำปรึกษาจากแพทย์ได้ โปรดอย่าได้ลังเลใจในการไปพบแพทย์ แพทย์สามารถช่วยท่านได้แน่นอน

บัตร์เชิญในพิธีแต่งงาน

ความจริงพิธีแต่งงานที่นิยมจัดกันอยู่ทุกวันนี้ก็คือ เชิญแขกมารคน้ำและมีการฉลองสมรส หรือมีการเชิญแขกมาร่วมรับประทานอาหาร การจัดการแต่งงานถ้าเป็นแบบเชิญแขกถือว่าเป็นงานใหญ่ จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมตัววางแผนให้รอบคอบ การเตรียมอันดับแรกก็คือการจัดหาสถานที่แต่งงาน ถ้าบ้านกว้างขวางพอก็จัดการรคน้ำที่บ้านก็ได้ ถ้าบ้านไม่กว้างขวางพอก็หาที่ตามสโมสร โรงเรียน สถานที่ราชการ หรือโรงแรมใหญ่ ๆ ซึ่งปัจจุบันนี้มีอยู่หลายแห่ง เมื่อหาสถานที่ได้เรียบร้อยแล้วก็เตรียมการพิมพ์การ์ดหรือบัตรเชิญ จะเอาให้สวยงามหรูหราขนาดไหนก็สุดแท้แต่คุณสมรส บัตร์เชิญนั้นมีอยู่ 2 อย่าง คือ

1. บัตร์เชิญรคน้ำ
2. บัตร์เชิญรับประทานอาหาร

แต่บางท่านนิยมพิมพ์ในบัตรเดียวกัน ก็แล้วแต่ความสะดวกและเหมาะสม แต่ตามที่นิยมกันนั้นการเชิญรคน้ำเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ และบัตรเชิญรคน้ำนี้จะเชิญเฉพาะผู้มีวิญญูติ หรือคุณวิญญูติ สมควรที่จะอวยพรให้คู่บ่าวสาวเท่านั้น ส่วนบัตรเชิญรับประทานอาหารนั้นถือว่าเป็นเรื่องของคู่บ่าวสาวที่จะเชิญแขกต่างหาก ซึ่งเป็นเรื่องของเพื่อน ๆ เจ้าบ่าวเจ้าสาวมากกว่า

ตัวอย่างบัตรเชิญที่นิยมกัน

นายหรือนาง (เจ้าภาพฝ่ายชาย) และนายหรือนาง (เจ้าภาพฝ่ายหญิง)   มีความยินดีขอเชิญล้งน้ำพระพุทธรูปและประสาทร   เนื่องในพิธีมงคลสมรส   ระหว่าง   นางสาว และ นาย   ณ (ระบุสถานที่)   วันที่ ... เดือน พ.ศ.   เวลา น.

ถ้าจะเชิญแขกรับประทานอาหาร ณ สถานที่จัดพิธีแต่งงาน จะพิมพ์ข้อความในวงเล็บข้างล่างว่า "เสร็จพิธีขอเชิญรับประทานอาหาร" ก็เป็นการสะดวกก็เหมือนกัน

ส่วนบัตรเชิญรับประทานอาหารถ้าจะพิมพ์ต่างหาก ก็พิมพ์เป็นบัตรขนาดเล็ก ตัวอย่างเช่น

นางสาว และ นาย   มีความยินดีขอเชิญรับประทานอาหาร   เนื่องในพิธีสมรส   ณ. (ระบุสถานที่)   วันที่ ... เดือน พ.ศ.   เวลา น.

สาเหตุที่นิยมใช้ — นามเจ้าสาวขึ้นหน้าเจ้าบ่าวในบัตรเชิญรับประทานอาหาร
เข้าใจว่าเพื่อจะให้เกียรติแก่สตรี และเป็นการเหมาะสมเพราะเรื่องการควั่นต้องยอม
ยกให้ฝ่ายสตรีผู้เป็นแม่บ้านมานานแล้ว

ส่วนการส่งบัตรเชิญนั้น ถ้าจะเชิญทั้งรکن้ำและรับประทานอาหาร ควรจะ
สอดบัตรไปในซองเดียวกันก็เป็นการสะดวก มีข้อที่จะเตือนใจสักนิดว่า "บัตรเชิญ
สำหรับผู้ใหญ่ที่เราเคารพนับถือ นั้น ถ้าพอจะไปส่งด้วยตนเองได้ก็ควรไปส่งด้วยตนเอง
เพื่อเป็นการเคารพนับถือมากกว่าการส่งทางไปรษณีย์ หรือให้คนอื่นไปส่ง แต่ถ้าระยะ
ทางไกลไม่ค่อยสะดวกจะส่งทางไปรษณีย์ก็ได้"